

Ordfører for Forslagsstillerne har gjort dette saa godt, at jeg i enhver Henseende er fuldstændig tilfredsstillt — men det var kun dette lille Bidrag, jeg vilde føie til overfor den ærede Finansministers finantsielle Opfattelse.

Finansministeren: Jeg skal blot efter den Anledning, der er givet mig ved en Samtale med den ærede Formand for Finansudvalget, bemærke, at jeg naturligvis meget godt strax kan give et Par af de væsentligste Oplysninger om Maader, hvorpaa Listen er opgjort. Jeg har nemlig bemærket, at det ærede Medlem har misforstaaet mig noget, og da saaledes mulig flere Andre ogsaa have misforstaaet mig, skal jeg med den høitærede Formands Tilladelse oplæse Følgende: „For Civiladministrationens Vedkommende er Antallet af Embeder taget af fra Finanslovsforslaget 1850—1851 og til Status 1872 efter de nugældende Lønningslove, saaledes, at de Embeder, der ifølge disse ere bestemte til Inddragelse ved Balance, ikke ere medregnede. Som Følge heraf er det Statsaarsaade, hvortil Embederne svare, ganske det samme for 1850 og 1872.“ Som De ville se heraf, mine Herrer, kunde man gjøre dette uden Vilkaarlighed med Hensyn til de civile Embeder, men det var derimod ikke muligt med Hensyn til de militære. Jeg fortsætter altsaa Oplæsningen: „For Militæretaternes Vedkommende har Aaret 1850 ikke kunnet benyttes som Udgangspunkt paa Grund af den da bestaaende Krigstilstand. Da en Tilbagevenden til normale Forhold først successtvist fandt Sted, og de detaljerede Oplysninger først findes i Statsbudgettet for 1856—57, er Aaret 1856 valgt til Sammenligning. Det samme Aar er da benyttet for de militære Ministeriers Vedkommende. Den nuværende Status er selvfølgelig taget efter Loven om Hærens og Søværnets Ordning, men da Ministerierne endnu ikke ere lovordnede er der gaaet ud fra de for Tiden faktisk bestaaende Forhold.“ De andre Detailoplysninger antager jeg helst kunne gives skriftlig.

Timestad: Der er vistnok ikke stor Anledning for mig og dem, der i denne Sag nærmest ere stillede som jeg, til at tage Ordet under denne Sags første Behandling; der har saa ofte været Leilighed og Anledning til at udtale sig herom. Vi have jo haat denne Sag for 3 Aar i Træk, og der har været nedsat Udvalg i den 3 Aar i Træk, den har ogsaa i Landstinget været til Behandling i 3 Aar i Træk, og der har i det Mindste i de to af Aarene været nedsat Udvalg i det andet Thing, saa man maa antage, at haade Anskuelserne ere tilstrækkelig klarede og Forholdene tilstrækkelig oplyste. Jeg skal derfor ikke indlade mig nærmere paa dette Punkt, og det saa meget mindre, som jo den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (S. A. Hansen) antydede, at man nu og

saa denne Gang vilde ligesom de tidligere Gange gaa bort fra det Grundlag, man selv havde opstillet, paa Grund af den Modstand, man mødte fra anden Side, og opstille et Grundlag, der endnu mere fjernede sig fra det, som Andre ansaa for det rette. Jeg finder kun Anledning til ganske kort at gjøre den Bemærkning, at jeg tror, at den høitærede Minister havde fuldkommen Ret i at betegne den Anledning, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gav om, at man kunde bestemme, at Ingen blev pensionsberettiget i noget Embede, forinden han havde været ansat der i 10 Aar, som ikke vel forenelig med Grundloven; thi i Virkeligheden er det ikke Andet end at sige, at intet Embede bliver pensionsberettiget før efter 10 Aars Forløb, og naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (S. A. Hansen) sagde, at det Grundloven siger, er slet ikke Andet end dette, at de, der have kongelig Udnævnelse, skulle have Pensionsret, saa vilde, hvis det var rigtigt, Konsekventer deraf blive, at man kunde grundlovsmæssig give en Lov, hvorefter man bestemte, at slet Ingen skulde have kongelig Udnævnelse og altsaa heller ikke Pensionsret. — Det, som egentlig bevægede mig til at tage Ordet, var imidlertid det Bidrag, som det ærede Medlem for Veile Ants 2den Valgfreds (Berg) gav til denne Sags Belysning. Jeg maa nemlig hævde, at de Tal, han fremførte med, hvor rigtige de end kunne være, dog ere egnede til at give en fuldkommen falsk Opfattelse af Pensionsbyrdens virkelige Status under ordinære Forhold. Jeg kan imidlertid i saa Henseende fatte mig i Korthed, thi jeg kan henvise til de udførlige Oplysninger, der bleve givne i Motiverne til det Pensionslovsforslag, der af Regeringen blev forelagt for tre Aar siden. — Der blev der jo givet en meget nødtagtig Meddelelse for, hvad der af Pensionsbyrden kan betragtes som virkelig Udgift, og hvad der derimod kun er en tilfyneladende Udgift. Jeg skal henvise til, hvad der der blev oplyst, nemlig, at Beløbet af Pensioner paa samtlige Pensionslister udgjorde den 31te August 1868 et Beløb af 1,613,000 Rd., men at deraf var omtrent 325,000 Rd. ikke nogen virkelig Pensionsbyrde, men en Udbetaling, for hvilken Godtgørelse forud var modtaget, idet det var Beløbet af de Pensioner, i vi havde maattet overtage ved Fredsslutningen idovær, hvad der

Rettelser.

Sp. 1076, L. 13 f. o., „Foll“ læs: „Foltegrene“
 — — — — — L. 13 f. o., „nationale“ læs: „nordiske“.
 — — — — — L. 16 f. o., Tegnet Punktum rettes til Kolon.